

Fokus

– Betalingstjenester og kortgebyrer

EU-Kommissionen har fremsat forslag til et [nyt betalingstjenestedirektiv](#) (klik på link) samt forslag til en [forordning om interbankgebyrer](#) (klik på link) for kortbaserede betalingstransaktioner. Der findes allerede regler om betalingstjenester i det gældende [betalingstjenestedirektiv](#) (klik på link) og i [Beta-
lingstjenesteloven](#) (klik på link), og forslaget udgør en ændring hertil. Derimod er det nyt, at der på EU-niveau fastsættes regler om kortgebyrer. I dette nyhedsbrev sætter vi fokus på reglerne og de nye elementer heri.

Reglerne i dag

Betalingstjenesteloven

De gældende regler om betalingstjenester er baseret på betalingstjenestedirektivet fra 2007, der er implementeret i dansk ret i Betalingstjenesteloven. Betalingstjenesteloven indeholder særligt tilladelseskrav, kapitalkrav, krav til ledelsen, krav til regnskabsførelsen, oplysningskrav og krav om gennemførelse af betalingstransaktioner.

Betalingstjenestelovens anvendelsesområde

Betalingstjenesteloven regulerer anvendelsen af

- ➔ Betalingstjenester
- ➔ Betalingsurrogater
- ➔ Elektroniske penge

Betalingstjenester omfatter eksempelvis tjenester, der muliggør, at et kontantbeløb hæves eller indsættes på en betalingskonto, gennemførelse af betalingstransaktioner, herunder når midlerne hidrører fra en kreditfacilitet, udstedelse eller indløsning af betalingsinstrumenter samt pengeoverførsler.

Betalingsurrogater omfatter bl.a. et elektronisk kort med en fordring på andet end en pengeydelse, sådan som det er tilfældet med et klippekort til bus eller svømmehal. Bonuspoint til flyrejser betragtes også som et betalingsurrogat.

Elektroniske penge er betegnelsen for en elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi, der repræsenterer et krav mod udstederen af kortet, der kan anvendes som betaling af varer eller tjenesteydelser hos en tredjemand. Der er både tale om elektroniske penge, når et administrationselskab udsteder betalingskort til brug i alle forretningerne i et indkøbscenter, og hvis pengeværdien er lagret på en server, hvorfra brugeren via sin adgangskode kan anvende pengeværdien til betaling i forskellige internetbutikker.

De nye regler

Baggrund

Baggrunden for det fremsatte forslag er et politisk ønske om at skabe større konkurrence, effektivitet og innovation på området for e-betalinger. Ifølge Kommissionen er der væsentlige fordele at hente ved en bedre markedsintegration og ved større harmonisering af de nationale bestemmelser. Reglerne i det

nye direktiv skal forbedre gennemsigtigheden og sikkerheden ved detailbetalinger. Håbet er, at reglerne er teknisk neutrale, så det ikke er nødvendigt med en revision, når betalingstjenesterne udvikles yderligere.

Udvidelse af anvendelsesområdet

For det første foreslås betalingstjenestedirektivets anvendelsesområde udvidet sådan, at reglerne om information og gennemsigtighed samt reglen om valørdage også kommer til at gælde, hvis betalingsmodtagers udbyder er etableret i et tredjeland. Derudover tilføjes de såkaldte betalingsordretjenester på listen over betalingstjenester, der omfattes af direktivets regler. Betalingsordretjenester sørger for elektronisk betaling mellem betalingsmodtagers og betalers konto således, at betaling sker uden brug af kreditkort. Udbyderne heraf vil fremover være underlagt samme krav om tilladelse, forbrugerbeskyttelse og information som andre betalings- og pengeinstitutter.

Ændrede undtagelser

Den nuværende undtagelse af kontantautomater fra direktivets anvendelsesområde udgår. Det betyder, at kontantautomaterne fremover omfattes af direktivet. Derudover ændres ordlyden af undtagelsen vedrørende begrænsede net sådan, at kravene til at der er tale om et begrænset net gøres strengere. Dette kommer til at få betydning for bl.a. benzinkortudstederne og televirksomhederne, da disse udsteder kort til et begrænset udbud af varer, men ikke i et begrænset antal forretninger. Disse aktører skal fremover søge om tilladelse som betalingsinstitutter, hvis deres gennemsnitlige betalingstransaktionsvolumen overskrider direktivets bundgrænse. Denne grænse ændres også med direktivet, og også her er der tale om en skærpelse, idet grænseværdien sænkes fra 3 millioner euro til 1 million euro. En række af de udbydere, der har ligget i grænseområdet, vil således fremover blive omfattet af reglerne.

Øvrige ændringer

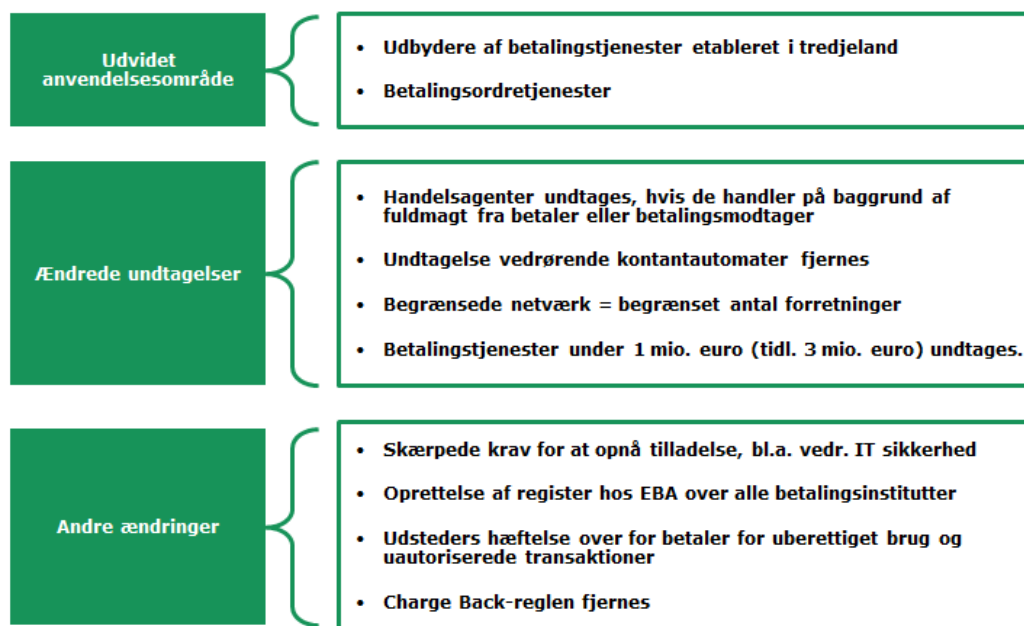
For de virksomheder der i dag er omfattet af betalingstjenestedirektivet, vil der fremover gælde strengere krav for opnåelse af tilladelse, idet der stilles større krav til IT-sikkerheden. Derudover vil der fremover også være krav om indberetning af etablering af filialer og anvendelse af agenter. Der oprettes endvidere et register hos EBA (European Banking Authority) med oplysning om alle betalingsinstitutter med gyldig tilladelse samt deres filialer og agenter. De nye forpligtelser må forventes at medføre øgede administrative omkostninger for de omfattede virksomheder.

Direktivet medfører også ændringer i udbyders hæftelse over for betaler for uautoriserede betalingstransaktioner. I dag er reglen, at betaleren selv skal dække tab på 150 euro, men denne regel foreslås nu ændret til, at udbyder som udgangspunkt hæfter (for det hele). Dette udgangspunkt modificeres ved, at medlemsstaterne kan bestemme, at betaler selv skal dække 50 euro af tabet, og at der ikke er hæftelse for udbyder, hvis betaler har handlet forsætligt eller groft uagtsomt, f.eks. ved at videregive sin personlige kode til tredjemand. Den foreslåede retsstilling er ifølge Finanstilsynets opfattelse for ufleksibel, idet der ved betalers uagtsomhed enten er en øvre grænse på 50 euro eller ingen øvre grænse.

Den såkaldte Charge Back-regel betyder, at en forbruger, der har købt en vare eller en tjenesteydelse via fjernsalg, og som foretager betaling inden varen eller tjenesteydelsen er modtaget, kan kræve at betalingstransaktionen ikke gennemføres, hvis varen eller tjenesteydelsen ikke leveres. Reglen har ikke direkte hjemmel i det gældende betalingstjenestedirektiv, men er indsat i præamblen hertil. Denne præambel er ikke gentaget i forslaget til det nye betalingstjenestedirektiv, og som det ser ud på nuværende tidspunkt, vil Charge Back-reglens anvendelse fremover derfor være afhængig af, om det er aftalt mellem parterne i transaktionen.

Ændringerne i betalingstjenestedirektivet er opsummeret i Figur 1.

Figur 1. Nye regler om betalingstjenester

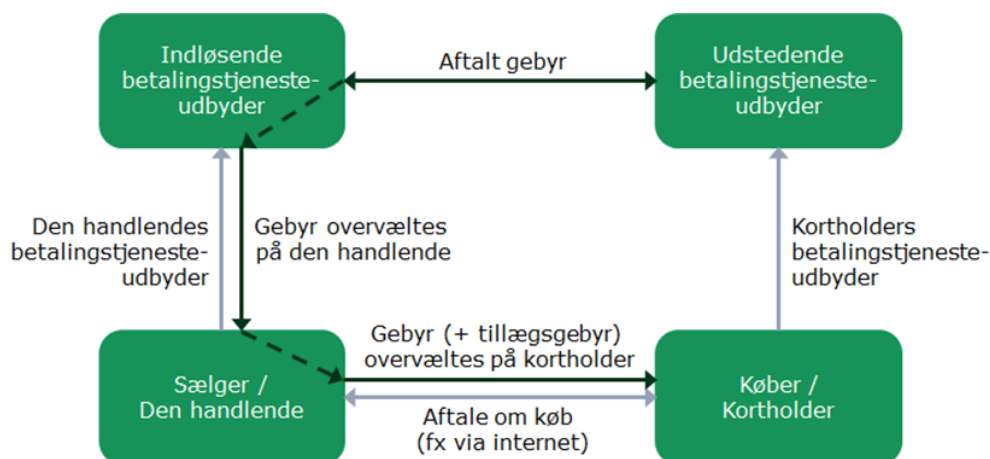

Interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner

Hvad er interbankgebyrer?

Interbankgebyrer omtales ofte i sammenhæng med firepartskortordninger. De fire parter er henholdsvis kortholder, den handlende og deres respektive betalingstjenesteudbydere. Som illustreret i Figur 2, har den indløsende og den udstedende betalingstjenesteudbyder indgået aftale om et gebyr. Dette gebyr overvæltes den indløsende betalingstjenesteudbyder på den handlende, der derefter lader forbrugeren betale herfor. Resultatet er, at prisen på varen bliver højere som følge af det gebyr, der er aftalt mellem de to betalingstjenesteudbydere.

Figur 2. Firepartskortordninger

Dette system er ifølge Kommissionen en af de vigtigste hæmmende faktorer i forhold til opnåelsen af et effektivt indre betalingsmarked. Af samme årsag ønsker man at begrænse brugen af sådanne interbankgebyrer. Derudover er det ifølge Kommissionen også nødvendigt at skabe klarere regler om oplysning til forbrugerne og omkostningerne ved betalingstransaktioner.

Gældende regler

På nuværende tidspunkt findes der ikke EU-regler svarende til de foreslåede regler i forordningen om interbankgebyrer, men der findes dog visse regelsæt, hvis indhold har snitflader hermed. Det gælder eksempelvis det gældende betalingstjenestedirektiv og [forordningen om grænseoverskridende betalinger](#) (klik på link).

Danmark har, som det eneste EU-land, haft nationale regler om detailhandelsgebyrer for direkte transaktioner, det vil sige regler for overvæltning af gebyrer for handel i fysiske forretninger.

I disse danske særregler er det bestemt, at den handlende ikke må opkræve gebyr hos kunden for debettransaktioner, og at gebyret i kredittransaktioner ikke må overstige det gebyr, som den handlende skal betale til udbyderen af betalingstjenesten. Derudover er det alene parternes aftale, der regulerer, hvilke gebyrer der pålægges de forskellige betalingstransaktioner.

De nye regler om interbankgebyrer

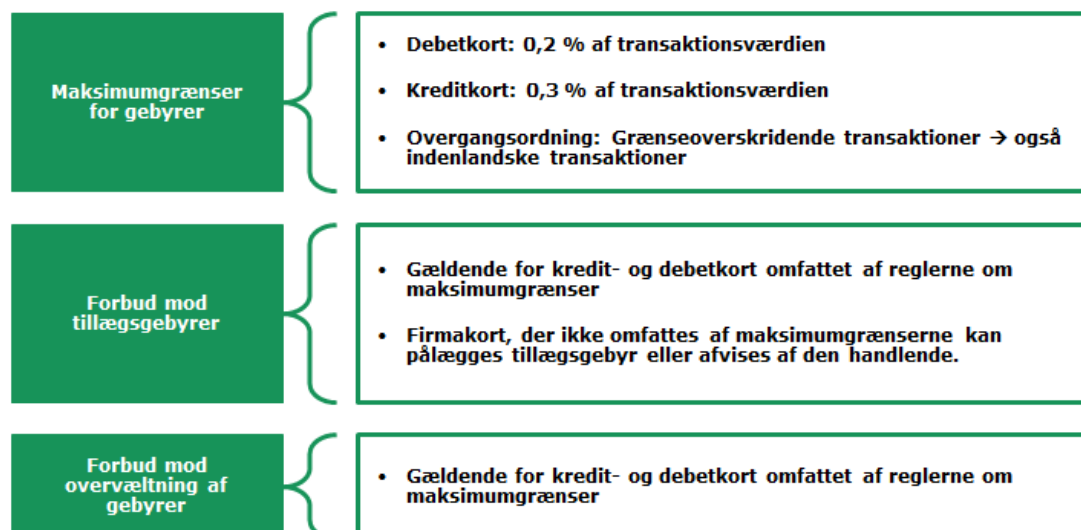
Maksimumgrænser

Som illustreret i Figur 3, indføres der, som noget nyt, maksimumgrænser for gebyret på forbrugers debet- og kreditkorttransaktioner. Det er hensigten, at ordningen indledningsvis skal gælde for grænseoverskridende transaktioner, men at den efter 22 måneder også skal gælde for indenlandske transaktioner. Samtidig indføres der et forbud mod tillægsgebyrer. Et tillægsgebyr er et gebyr, som den handlende, i forhold til forbrugeren lægger oveni det gebyr, som den handlende skal betale til betalingstjesteudbyderen. Maksimumgrænserne og forbuddet mod tillægsgebyrer kommer ikke til at gælde for firmakort. Transaktioner med firmakort kan pålægges tillægsgebyr eller afvises.

Overvæltning af gebyrer

I Danmark har der siden 2012 været et forbud mod at overvælte udstederens gebyr på betalingstransaktioner til forbrugeren ved forbrugernes brug af debetkort i fysiske forretninger. Nu kommer der til at gælde en tilsvarende regel på EU-niveau og forbuddet mod overvæltning kommer samtidig til at gælde for kreditkort og ikke-fysisk handel. Selvom der er tale om en regel om interbankgebyrer, foreslås denne regel indsat i betalingstjenestedirektivet. Figur 3 opsummerer de nye regler om gebyrer.

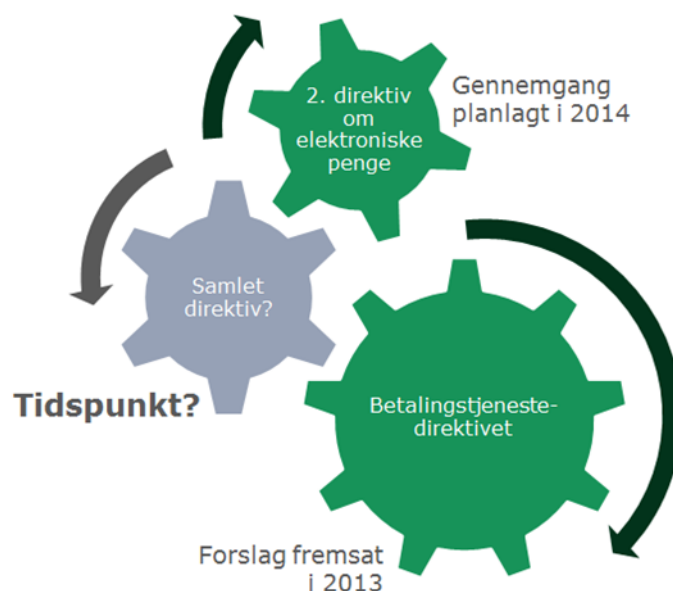
Figur 3. Nye gebyrregler

Perspektiver

Forslagene til det nye betalingstjensteddirektiv og forordningen om interbankgebyrer er sendt til behandling i Europa-Parlamentet og i Rådet. Høringerne afventer på nuværende tidspunkt Økonomi og Valuta Udvalgets arbejde med forslagene. På nuværende tidspunkt er Parlamentets høring planlagt til at finde sted i starten af april 2014. Det er endnu uvist, hvornår reglerne forventes at træde i kraft.

Figur 4. Behov for fremtidige revisioner

Betalingstjenstedirektivet er, som det illustreres i Figur 4, nært knyttet til det 2. direktiv om e- pengeinstitutter, idet direktiverne tilsammen omfatter både de traditionelle betalingsinstitutter samt e- pengeinstitutter. Det 2. direktiv om e- pengeinstitutter er implementeret meget sent af mange medlemsstater, og derfor har Kommissionen endnu ikke haft mulighed for at indsamle erfaringer med direktivets anvendelse. Revisionen af det 2. direktiv om e- pengeinstitutter er derfor ikke nært forestående. Selvom en sammenskrivning af de to direktiver vurderes som hensigtsmæssig, er det sandsynligt at der vedtages et nyt betalingstjenstedirektiv, inden der er indhentet tilstrækkelige erfaringer om anvendelsen af det 2. direktiv om e- pengeinstitutter. Det betyder, at der måske vedtages et nyt betalingstjenstedirektiv alene for, at dette kommer til at være gældende i en kort periode frem til en sammenskrivning bliver en realitet.

Ovenstående er ikke juridisk rådgivning, og Moalem Weitemeyer Bentsen indestår ikke for, at indholdet af ovenstående er korrekt. Moalem Weitemeyer Bendtsen har med ovenstående ikke påtaget sig ansvar af nogen art som konsekvens af en læsers benyttelse af ovenstående.

Kontakt

David Moalem, Partner
Tel. +45 33 77 90 80
Mob. +45 30 37 96 80
E-mail dam@mwblaw.dk

Enrique Finkelstein, Partner
Tel. +45 33 77 90 50
Mob. +45 30 37 96 50
E-mail dam@mwblaw.dk

Marcia Bossen Møller, Advokatfuldmægtig
Tel. +45 33 77 90 55
Mob. +45 30 37 96 55
E-mail mbm@mwblaw.dk

Maria Thomsen, Advokatfuldmægtig
Tel. +45 33 77 90 17
Mob. +45 30 37 96 17
E-mail mth@mwblaw.dk